

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

באשיצט פונעם פיינט

"דאס איז געווען צוליב דעם וואס איך האב געהאט חברים וואס האבן פיל גערעדט איבער טייערע אויטאס, און געהערט פון מענטשן וואס רעדן אין קאווע שטיבל און דערציילן איבער ביזנעס... ווען איך האב זיי אויסגעהערט, האב איך געטראכט אין הארץ: איך וועל שווער ארבעטן אויף צו זיין א מכוניג'יגע עושר.

"דערנאך, ווען איך בין געגאנגען לערנען די ספרים פונעם רבי'ן, און דארטן האב איך געלערנט אז די גאנצע תכלית פון די וועלט איז נאר עבודת השם, און די גאנצע געלט און כבוד אויפן וועלט איז איין גרויסע שטות און עס בלייבט גארנישט דערפון - נו, וואס האב איך גלייך מחליט געווען? צו אויסנוצן מיין גאנצע לעבן בלויז אויף תורה און עבודה.

"וויידער בין איך אנגעקומען צו די שטיבעלעך, און איך האב געהערט ווי אלע זענען נתפעל פון איינעם וואס האט געקויפט א טייערע שיינענדיגע אנצוג מיט א הערליכע מוסטער... זיי האבן גערעדט מיט אזא פלאם, אז איך האב געטראכט אין הארץ: איך וועל אויך אזוי זיין.

"ביינאכט האב איך געעפנט די ספרים פון ר' נתן, און מיין הארץ האט זיך איבערגעדרייט און אנגעפאנגען צו ברענגען פארן אייבערשטן. איך האב פארמאכט די אויגן און געטראכט צו מיר: 'איך גיי נאר פארברענגען מיינע טעג מיט התבודדות און שמחה און לערנען די סדרים'. אזוי האט די 'שפיץ' געהאקט אויף מיר יעדע טאג מיר אריינצושלעפן אין די בלאטע פון גשמיות.

"דו זאלסט אבער וויסן מנשה: ווען נישט דאס בלעטל פונעם רבי'ן וואס האט באשיצט אויף מיר, וואלט ער מיר געווינען, און איך וואלט היינט געווען טיף טיף פארזינקען אין די פוסטע זאכן פון עולם הזה!"

די וואך האבן מיר אנגעפאנגען די זיבעטע מעשה, פון "די פליג מיטן שפיץ". דער רבי ז"ל האט אנגערופן די מעשה אויפן נאמען פון די צוויי קליינע בעלי חיים, וואס שטייען אויף די צוויי זייטן פונעם קעניג'ס געזעץ-בוך: די קליינע שוואכע פליג וואס כאפט זיך אן ביים עק-בלאט, און די שפיץ וואס פרובירט כיטערעש צו אטאקירן און אריינכאפן דאס פליג.

די שפיץ שפילט ווי זי וואלט זיך דערווייטערט, און דאן דערנענטערט ער זיך צוריק, און יעדעס מאל איז ער כמעט מצליח צו פארקאפן דאס פליג, נאר די בלאט פון די ספר מישט זיך איבער איר און שטופט איר די גאנצע צייט צוריק מער און מער, ביז ווען זי ווערט אינגאנצן פארקאפט צווישן די בלעטער פון ספר, "און עס בלייבט גארנישט פון איר".

די 'שפיץ' איז מרמז אויפן בעל דבר, וואס לאקערט אויף אונז און האלט אונז צוריק פון עבודת השם. די 'פליג' איז מרמז אויפן מענטש וואס שפירט זיך גאר שוואך קעגן די יצר הרע. אבער די קליינע שפיץ איז נישט מוותר, און יעדעס מאל קומט זי אן מיט קלוגשאפט צו דעם מענטש און פרובירט נאכאמאל און נאכאמאל אים אראפצואווארפן און ברענגען צו יאוש, און דער מענטש איז אזוי שוואך און קליין, און קעגן אים איז דא דער בעל דבר וואס איז אזוי קלוג און כיטערע, איז וויאזוי קען מען געראטעוועט ווערן פון אים?

דורכן בלאט פון דעם ספר! וואס דאס איז מרמז אויף די תורות און ספרים פון דעם צדיק, וואס ווער עס האלט עס שטארק אן, נישט קיין חילוק וואס עס גייט אריבער אויף אים, גייט זיכער זוכה זיין געראטעוועט צו ווערן פונעם נעץ פונעם בעל דבר. נישט מיט אונזער כח, נאר מיטן גרויסן כח פון דעם צדיק.

אין געפארברייטערונג צום טאג פון די בר מצוה, איז מנשה צוגעגאנגען אין בית המדרש צו איינער פון די עלטערע מתפללים, פון די אויסגערופענע עובדי ה' און מתמידים - ר' גרשון שליט"א, צו הערן פון אים הכנה ווערטער פארן בר מצוה:

"הער זיך צו מנשה, איך וויל דיר עפעס דערציילן. אייביג זעסטו מיר דאווענען שטארק און לערנען פיל ספרים און מאכן סיומים... דאס האט נישט פאסירט אין איין טאג. ווען איך בין געווען בערך אין דיין עלטער, האב איך געטראכט אז איך וועל זיין א גרויסע עושר, איך וועל האבן אסאך געלט, און אלע וועלן מיר מכבד זיין.

